

Kányádi Sándor

TÁVOLODÓBAN

távolra még ellát a szem
de a közeli apróságok
már a betűk is megkivánnak
félkarnyújtásnyi távolságot

és ködösül a távol is
hegygel az ég egybemosódik
és kezded el-elhagyogatni
fontosnak vélt vinnivalóid

süllyedőben emelkedőben
látod a foszló láthatárt is
osztogasd szét amid maradt
ingyen is átvisz ha ki átvisz

s hátra ne nézz kiket szeretsz
a maguk útján nem utánad
mendegélnek akaszd a fára
üresen maradt tarisznyádat

Hargitafürdő, 1996. május

Tudor Arghezi

EGY NAP

A tegnapi nap, akár egy kiéhezett
Kutya, úgy követett,
Míntha azt hitte volna,
Az életemhez van szíjazva, pórázolja,
De egy átalútnál látva, hogy
Nincs hozzákötve – otthagyt.

Odalett, miután egy álló napon át
Lépésről lépésre nyomomba járt,

Követett – mint aki többé nem tágit –
Egészen máig.

Ki egy napot elvesztett volna az elágazásnál,
Keresse gyorsan. Alkonyodik. S a köd is alászáll.

Kányádi Sándor fordítása

VERSFORDÍTÁS-PÁLYÁZAT

Pierre de Ronsard

E NEVETÉS, MÉZ...

E nevetés, méz, milyent méh nem adhat,
E fogak, mint ezüst bástyafalak,
E gyémántok két sorban, párosak,
Korállja közt a pirosuló ajaknak,
E szó, hozója lélek-virradatnak,
E dal, megbabonázva gondomat,
E két csillag a két mennybolt alatt
Az istennőm csodájáról tudatnak.
Zsenge tavaszkerjéből leheli
Az egeket illatokkal teli,
Hogy fogyhatatlanul balzsamosítsák,
S ha varázslatos hangja megered,
Ugrándozik a lázas rengeteg,
Sík lesz a hegy, magaslat lesz a síkság.

N. Kiss Zsuzsa fordítása